

prædiken saavelsom Høimesse, de forordnede Vers, hvorpaa Folket gaer op at ofre, og imidlertid musiceres der, eller synges en beqvem Psalme. Den ganske Tieneste skal være endt, naar det ringer første Gang til Høimesse. Til Høimesse ringes første Gang, anden Gang og sammen paa de sædvanlige Tider. Skole-Børnene i Kiøbstæderne skal forsamles i Skolen strax det ringer første Gang, og i Rectoris, Conrectoris og samtlige Collegiarum Nærværelse holde deres sædvanlige Bønner; siden, naar det er ringet anden Gang, skal de samtligen forføie sig af Skolen til Kirken og sømmeligen gaae Par og Par sammen med Rectore, Conrectore og samtlige Collegis, hvilke og skal blive i Kirken hos Børnene, indtil af Tienesten er ude, og have tilbørligt Tilsyn med dem, at de andægtigen og skikkeligen sig imidlertid anstille, som de agte selv at svare til. Efter Tienesten skal de iligemaade gaae og følges af Kirken i skolen, hvor de, førend de skilles ad, synges et Vers eller flere af en beqvem Psalme. Ere der flere Kirker i Byen, end een, da beskikkes visse Hørere med nogle Discipler til hver af dem, som da i lige Orden og Skik gaae til og fra Kirken, naar Tid er, og forholde sig, som forskrevet staaer; Men Rector til ligemed Conrector og andre Collegis, om flere ere ved Skolen, søger Hoved-Kirken (See Skole-Fr. II Maj. 1775. 57 og 58 -). De Psalmer, som skal synges, samt hvorledes der skal messes, saavel for, som efter Prædiken, m.v., bliver her fastsat. Præsten, eller hvo som prædiker, skal efter en Bøn og Fader vor tydeligen oplæse Texten, som skal forklares, og siden klarligen udlægge den, dog ikke over en Time. Søndags-Texten er, til Froprædiken og Høimesse, det sædvanlige Evangelium, og til Aftensang Epistelen; hvorpaa følger uforbigængelig Catechismi Forklaring efter Loven, som vel skal iagttages. Præsterne skal blive ved Texten i deres Prædikener, den samme efter Guds Ord og den sande Kirkes Lærdom forklare saaledes retteligen, at de Eenfoldige vel kan forstaae dem, og deraf uddrage Lærdom, Underviisning, Trøst, Formaning, Straf og Revselse, ligesom der gives best Anledning til, og deres anbetroede Menighed fornemmelig udkræver, hvorefter de endelig bør at lempe sig; Og skal de især entholde sig fra at føre noget frem, som deres Tilhørere ikke vedkommer, eller noget, som angaaer Kongens Regering, Stats-Sager, Kgl. Ordinancer og Befalinger, eller deslige, videre end til at formane

Tilhørerne til allerunderdanigst Lydighed mod deres Konge og Hans Bud og Befalinger. De skal iligemaade vel see til, at de ikke beskiæmme nogen med deres Elencho, saa og, at de ingen røre ved Navn, naar de straffe Synden, og skal de vogte sig, at de ikke noget paa de hellige Steder, Prædike- eller Skriftestolen, handle og fremføre af private Affecter, Had eller Hevngierrighed; Men at de med Sagtmodighed og retsindig Nidkierhed for Guds Ære gjøre alle Ting til Christi Menigheds Opbyggelse og Synderes Salighed. Hvad de ikke tilfulde vide, det maae de ingenlunde der udraabe. Alleneste skal de straffe Synden i Almindelighed, og om de ere blevne kyndige om noget især, da skal de efter christi Befaling Matth. 18. v. 15 tilforn i Eenrum paamine dem, som lide Brøst, at de omvende sig i Tide og gjøre en sand Poenitense, som kan tækkes Gud. De skal ikke skielde paa dem, som ere af en fremmed Religion og Lærdom, men hvor det giøres fornødent, der skal de med Beskedenhed, som troe Vogtere paa Sions Mure, advare Menigheden derom, og vise dem deres Vildfarelse af Guds Ord, paa det de ikke skal forarges derover, eller lade sig forføre af saadanne og i saa Maade lide Skibbrud paa Troen. Paa visse Helligdage skal der prædikes over særdeles (her befaledede) Materier. Under Prædiken besøges Guds Børn med de Fattiges Tavler. Ligesom Præsten begynder sin Prædiken, saa skal han og altid slutte den med en almindelig Bøn paa den Maade, som Loven omformelder. I Særdeleshed skal han bede for dem, som vil begive sig i Ægteskabs-Stand, saavelsom for de Syge, Svage og Sengeliggende der i Menigheden, som ere Guds Kirkes Forbøn begierende, hvilke han ved Navn opregner, og med et kort Ønske befaler dem i Guds Barmhiertighed til Bestandighed i Troen og en christen Taalmodighed under Korset, indtil Gud efter sin behagelige Villie gjør en god Forandring derpaa, som kan være hans Navn til Ære og dem til Salighed. Paa nogle her benævnte Festsdage bruges særdeles Bønner. Derpaa læser Præsten lydelig Herrens Bøn. Dersom noget andet er da at forkynde for Menigheden, enten Kgl. Mandater, som skal oplæses, eller Aarsens Tider, som paa Landet brugeligt er, saavelsom Tienestens Begyndelse paa efterfølgende Prædike-Dag, eller og noget andet at lyse efter, som Præsten tilforn er givet tilkiende og bør at lyses efter, det skal da foredrages og forkyndes. Præsten slutter med et lidet Ønske og Velsignelsen.